

Лингурарка

XX век тези жени продължават да носят ризи и сукмани, които по тъкан, кройка и украса са заимствани от местното население. Престилките са богато украсени с цветни композиции, най-вече от стилизирани растителни мотиви.

Облеклото на циганката/ ромката е винаги групово диференцирано и точно очертано според семейното ѝ положение. Зависи и от това дали води уседнал или номадстващ начин на живот.

„Измежду всички номади жените на номадското подразделение на племето на решетарите са тези, които се обличат в най-ярки цветове, многоцветни шалвари и шарфове, тържество на червеното

и бялото. Те са хубави и спретнати, в голям контраст със загунджиите.

Жените на загунджиите масово просят... Появата им на просия е отблъскваща. Обличат се с най-дрипавите си и мръсни дрехи, за да изглеждат изключително бедни. Мазни, безцветни фусти, висящи турски шалвари, стари дрипи са намотани около краката, други дрипи скриват косата и главата и са увити около врата и накрая около устата. Видими са само очите и носа. Тези шумни, кресливи, омотани с парцали загунджийски момичета или старици са почти неразличими една от друга. Те са с мръсни и стари дисаги, преметнати през рамо и тънка пръчка в ръка, с която чукат по вратите и пъдят кучетата и децата... Жените се връщат в катуна ранния следобед, оставят просешките торби, чистят дрехите си и се пременят в техните шалвари и червени или жълти блузи и прекарват останалото си време от следобед в грижи за децата си и приготвяне на вечерята...

....А жените на парпулиа (бургуджиите) бяха облечени в по-малко и по-прилепнали (по-тесни) фустанели, отколкото другите християнки от